

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

L. S.,
zastoupená advokátem Mgr. Mojmírem Přívarou,
se sídlem Kamenická 2378/1, Plzeň,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

za účasti osoby zúčastněné na řízení **P. D.**, zastoupeného Mgr. Ing. Jindřichem Hrochem,
advokátem se sídlem Bohuslava ze Švamberka 1284/12, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2015, č. j. 10173/15/5100-41458-702154,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.
Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 10, (dále jen „správce daně“), vydal ve věci daňové exekuce nařízené exekučními příkazy č. j. 5717406/12/010941107374, ze dne 1. 10. 2012, č. j. 4867570/13/2010-25201-109657, ze dne 16. 9. 2013 dražební vyhlášku, a to za účelem vymožení daňových nedoplatků dlužníka M. H. Předmětem dražby nařízené na 21. 5. 2014, byl spoluvlastnický podíl o velikosti $\frac{1}{2}$ na nemovitosti: pozemek parcelní číslo St. x, o výměře 189 m², zastavěná plocha a nádvoří s příslušenstvím, rodinný dům č. p. x, na pozemku parcelní číslo St. x, garáž, vše v katastrálním území x, obec x, okres x, zapsané na LV číslo x.
2. Správce daně rozhodnutím o udělení příklepu č. j. 3939006/14/2010-25201-109657, ze dne 11. 6. 2014 ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností č. j. 5184816/14/2010-25201-109657, ze dne 20. 8. 2004 udělil příklep vydražiteli P. D. – zúčastněné osobě - na uvedený spoluvlastnický podíl.
3. Žalobkyně jako spoluvlastnice $\frac{1}{2}$ uvedených nemovitostí podala proti rozhodnutí o udělení příklepu odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že rozhodnutí správce daně o udělení příklepu potvrdil a upřesnil tak, že příklep se uděluje na spoluvlastnický podíl - ideální $\frac{1}{2}$ na pozemku parcelní číslo St. x, zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 189 m², to vše zapsáno v Katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mělník, pro obec x, část obce x, katastrální území x, na LV číslo x, a jeho součástí, které tvoří stavby, rodinný dům č. p. x a garáž bez čp/če, postavené na pozemku parcelní číslo s. p. x v katastrálním x.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně vytýká napadenému rozhodnutí to, že v části je nezákonné a nepřezkoumatelné a žalovaný se nevypořádal s argumenty žalobkyně, které uvedla v odvolání proti rozhodnutí správce daně.
5. Žalobkyně namítla, že žalovaný se nezabýval otázkou právní moci exekučního příkazu ze dne 1. 10. 2012, č. j. 571740/12/010941107374, a z toho plynoucími důsledky pro okamžik zahájení exekučního řízení. Pokud byla daňová exekuce zahájena dne 3. 10. 2012, vydáním tohoto exekučního příkazu, měl správní orgán postupovat podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) ve znění účinném do 31. 12. 2012 a nemohl použít institut předražku, který byl upraven v o.s.ř. až ode dne 1. 1. 2013.
6. Žalovaný se rovněž nevypořádal s námitkou žalobkyně ohledně exekučního příkazu č. j. 4867570/13/2010-25201-109657, ze dne 16. 9. 2013, pouze konstatoval, že daňová exekuce byla zahájena exekučním příkazem č. j. 5717406/12/010941107374, ze dne 1. 10. 2012 a ne exekučním příkazem č. j. 4867570/13/2010-25201-109657, ze dne 16. 9. 2013, aniž by svou úvahu odůvodnil.
7. Za klíčovou pro posouzení věci označila žalobkyně otázku možnosti použití předražku v rámci předmětného řízení. Pokud by správní orgán prvního stupně a žalovaný postupovali v souladu se zákonem, mělo být rozhodnutí o příklepu zrušeno a vlastnické právo k podílu na předmětné nemovitosti by nabyla žalobkyně a nikoliv vydražitel. V příčinné souvislosti

s udělením či neudělením příklepu je rovněž otázka podjatosti a otázka správného použití předkupního práva.

8. Podaný výklad zákona o veřejných dražbách (zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách), jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokládá žalobkyně za nezákonný. Připustila, že v zákoně o veřejných dražbách je uvedeno přímo, že má-li některý z účastníků dražby předkupní právo vůči předmětu dražby a pokud to doloží dražebníkovi před zahájením dražby, není tento účastník dražby stanoveným příhozem vázán; učiní-li podání ve stejné výši jako nejvyšší podání a neučinil-li podání ve stejné výši jako nejvyšší podání spoluvlastník, udělí licitátor příklep účastníkovi dražby oprávněnému z předkupního práva. Žalobkyně však namítá, že není pravdou, že by v daňovém řádu, konkrétně § 199 odst. 6 bylo upraveno to, co vysvětluje žalovaný v napadeném rozhodnutí. Postup žalovaného označila za nezákonný, nemající opravu v daňovém řádu.
9. Žalobkyně rovněž nesouhlasila s názorem žalovaného, že špatné poučení žalobkyně ohledně možnosti použití předražku nemohlo mít vliv na udělení příklepu vydražiteli tuto otázku je nutno zkoumat z pohledu zákonnosti dražby. Pokud byla žalobkyně špatně poučena, mohla učinit jiné rozhodnutí. Žalobkyně se mohla rozhodnout tak, že se dražby nezúčastní a využije svého práva pro využití institutu předražku. V postupu správce daně spatřuje nesprávný úřední postup, který by zakládal i odpovědnost za škodu.
10. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl, aby byla zamítnuta. Žalovaný trval na tom, že daňová exekuce prodejem nemovitosti byla zahájena exekučním příkazem, který nabyl právní moci dne 4. 10. 2012, tedy exekuční příkaz k prodeji nemovitostí a dražební vyhláška ohledně předmětné dražby nabyla právní moci až v roce 2014. Exekuční řízení bylo zahájeno dne 3. 10. 2012 vydáním exekučního příkazu ze dne 1. 10. 2012, byť dražební vyhláška byla vydána až v roce 2014 a z tohoto důvodu správce daně musel postupovat v daňové exekuci podle daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2013 v souladu s přechodnými ustanoveními zákonného opatření Senátu a zákona č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění pozdějších předpisů. Po zahájení exekučního řízení není právní moc exekučního příkazu ani dražební vyhlášky relevantní.
11. Jak dále uvedl, námitky žalobkyně v odvolacím řízení směřovaly proti konkrétním rozhodnutím a písemnostem správce daně vydaným souvisejícím s předmětným exekučním řízením, o nichž však žalovaný v rámci odvolacího řízení ve věci rozhodnutí o udělení příklepu nemohl rozhodovat. V případě oznámení ze dne 14. 7. 2014, č. j. 4572614/2010-25201-108657, o vrácení částky ve výši 1 000 000 Kč poukázané žalobkyní jako předražek se jednalo o dílčí úkon správce daně při placení daní, dále o samostatné řízení zahájené z podnětu žalobkyně tedy řízení o vyloučení úřední osoby, či podnět správce daně k přezkoumání rozhodnutí správce daně výzvy vydražiteli ke zvýšení nejvyššího dražebního podání na částku nejvyššího předražku ze dne 10. 6. 2014, č. j. 3944864/14/2010-25201-109657.
12. V rámci přezkumu rozhodnutí se žalovaný těmito námitkami ve smyslu rozhodování o nich nezabýval, nicméně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se vyjádřil k možnosti uplatnění institutu předražku v daňové exekuci, možnosti uplatnit předkupní právo i vlivu namítané podjatosti licitátora na udělení příklepu.
13. Žalovaný poukázal na to, že podle § 223 odst. 4 daňového řádu v odvolacím řízení přezkoumává, zda rozhodnutí o udělení příklepu bylo vydáno v důsledku porušení zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ve stadiu nařízení nebo provedení dražby, tedy zda dražba byla nařízena nebo probíhala v souladu se zákonem. Současně zkoumal, zda mezi porušením zákona při nařízení nebo provedení dražby a udělením příklepu existovala příčinná souvislost, tuto však neshledal, a proto napadené rozhodnutí potvrdil.

14. Jak dále uvedl, samotný průběh dražby a licitace je upraven v § 198 až 202 daňového řádu průběh dražby a licitaci obdobně upravuje též o. s. ř. Dražba pokračuje, dokud dražitelé zvyšují předchozí učiněná podání, a to na výzvu licitátora. Osoba, která uplatní předkupní právo do zahájení dražby, může toto své právo uplatnit pouze v dražbě jako dražitel s tou výhodou že v případě, že učiní stejné nejvyšší podání více dražitelů je příklep přednostně udělen dražiteli s předkupním právem.
15. Pokud jde o poučení žalobkyně, žalovaný připustil, že správce daně chybně nepřímou v rámci poučení uvedl, kdy lze převzít vydraženou nemovitou věc vydražitelem, a kdy se vydražitel stává vlastníkem vydražené věci. Správce daně připuštěním možnosti udělit příklep na základě předražku, ačkoliv mu to zákon nedovoluje, překročil svou zákonnou pravomoc danou § 177 odst. 2 věta první daňového řádu. Nicméně ani nabídka předražku v řízení, kde to zákon připouští, automaticky neznamená, že se ten, kdo tuto nabídku učinil, stane vlastníkem dražené věci, neboť věc nabude ten, kdo učiní nejvyšší dražební podání, v případě shodných podání vydražitel, který zvýšil svoje nejvyšší dražební podání na částku nejvyššího předražku, nebo ten, který podá návrh jako první a nelze-li tak udělit příklep pak se rozhoduje losem.

III.

Obsah správního spisu a posouzení žaloby.

16. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“ nebo jen „soud“) posoudil žalobu na základě zjištěného obsahu správního spisu, jsa vázán vymezenými žalobními body. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
17. Pokud jde o zahájení daňové exekuce, soud konstatuje následující.
18. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu, *daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.*
19. Podle § 171 odst. 1 daňového řádu, *nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu.*
20. Jak se podává ze správního spisu, správce daně vydal dne 1. 10. 2012 exekuční příkaz č. j. 571740/12/010941107374, jímž nařídil daňovou exekuci prodejem spoluvlastnického podílu na nemovitosti dlužníka M. H. ve výši 40 064,11 Kč s příslušenstvím. Podle sdělení správce daně ze dne 31. 10. 2012, č. j. 630375/12/010941107374, exekuční příkaz nabyl právní moci dne 19. 10. 2012.
21. Správce daně dále vydal dne 16. 9. 2013 exekuční příkaz č. j. 4867570/13/2010-25201-109657, jímž nařídil daňovou exekuci prodejem spoluvlastnického podílu na totožné nemovitosti dlužníka M. H. ve výši 60 527,08 Kč s příslušenstvím. Podle sdělení správce daně ze dne 22. 10. 2013, č. j. 5313355/13/2010-25201-109657, exekuční příkaz nabyl právní moci dne 4. 10. 2013.
22. Podle § 336ja odst. 1 o.s.ř. ve znění účinném od 1. 1. 2013, *nejde-li o osoby uvedené v § 336b odst. 4, může každý do 15 dnů ode dne zveřejnění usnesení o příklepu soudu písemně navrhnout,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

že vydraženou nemovitost chce nabyt alespoň za částku o čtvrtinu vyšší, než bylo nejvyšší podání (předražek).

23. Podle čl. II. bod 1 zákona č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, *řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.*
24. Pro posouzení stěžejní žalobní námitky je stanovení okamžiku zahájení daňové exekuce klíčové, neboť na správném určení tohoto okamžiku závisí posouzení otázky, zda žalobkyně mohla uplatnit nabídku předražku.
25. Řízení o výkon rozhodnutí (exekuce, daňová exekuce) prodejem nemovitých věcí povinné (spoluvlastnického podílu k nemovitým věcem) – obecně - je rozděleno do několika relativně samostatných fází (nařízení výkonu rozhodnutí, daňové exekuce, exekuce; určení ceny nemovitosti a jejího příslušenství; vydání dražební vyhlášky; prodej nemovitosti v dražbě a rozvrh rozdělované podstaty), v nichž se řeší vymezený okruh otázek, přičemž pravomocné rozhodnutí, jímž je ukončen určitý úsek, je předpokladem pro další pokračování v řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. ledna 2008, sp. zn. 20 Cdo 2769/2006). Stále se však jedná o jediné řízení, které musí být dokončeno podle právní úpravy účinné v době jeho zahájení. Takový výklad je nezbytný pro naplnění principu právní jistoty.
26. V projednávané věci správce daně po zahájení daňového řízení vydáním exekučního příkazu ze dne 1. 10. 2012, č. j. 571740/12/010941107374, a po té kdy došlo ke změně právní úpravy s účinností ode dne 1. 1. 2013, vydal další exekuční příkaz a to dne 16. 9. 2013, č. j. 4867570/13/2010-25201-109657. Charakter exekuce prodejem konkrétní nemovitosti neumožňuje, aby bylo souběžně vedeno více exekučních řízení, jejichž cílem by byl prodej těžce nemovitosti. Občanský soudní řád řeší vznik situace, kdy vůči povinnému, který vlastní jedinou nemovitost, směřuje více exekučních titulů v § 335 odst. 2 podle kterého, *návrh dalšího oprávněného na nařízení výkonu rozhodnutí prodejem těžce nemovité věci podaný u příslušného soudu dříve, než soud pravomocně rozhodl o nařízení výkonu rozhodnutí, se považuje za přistoupení k řízení.* Obdobně musí být uchopena i nynější situace, daňová exekuce byla zahájena exekučním příkazem ze dne 1. 10. 2012 a průběžně pokračovala ve svých dalších fázích, přičemž vydáním dalšího exekučního příkazu došlo k faktickému rozšíření exekuce o další vymáhanou částku, nikoli o nařízení exekuce nové.
27. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl ke správnému závěru, neboť daňová exekuce prodejem předmětné nemovitosti byla zahájena vydáním exekučního příkazu ze dne 31. 10. 2012, č. j. 630375/12/010941107374, a její právní režim podléhal úpravě daňového řádu a občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2012.
28. Pokud jde o námitku vadného úředního postupu správce daně, podává se z připojeného správního spisu, že správce daně dne 18. 2. 2014, pod č. j. 953172/14/2010-25201-109657, vydal dražební vyhlášku, v níž je pod bodem 5 nadepsaném: „Podmínky, za kterých vydražitelé mohou vydražené předměty převzít a za kterých se stanou jejich vlastníky“ uvedeno: *„vydražitel je oprávněn převzít vydraženou nemovitost s příslušenstvím dnem následujícím po doplacení nejvyššího podání, nejdříve však po uplynutí lhůty podle § 336ja a odst. 1; byl-li však podán takový návrh, nemovitost s příslušenstvím lze převzít dnem*

následujícím po dni, kdy bylo předražiteli doručeno usnesení o předražku podle § 177 odst. 1 daňového řádu a § 336l odst. 1 o. s. ř.“

29. Jelikož, jak soud již shora vysvětlil, právní úprava platná v době zahájení daňové exekuce institut předražku neobsahovala, je podmínka uvedená v citovaném bodu 5 odst. 1 dražební vyhlášky zjevně vadná.
30. V napadeném rozhodnutí žalovaný připustil, že ze strany správce daně došlo k pochybení, avšak má za to, že rozhodnutí o příklepu i tak obstojí. Jak v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí: *„Samotný okamžik přechodu vlastnického práva k vydražené věci a možnost ujmout se její držby nemá vliv na samotné udělení příklepu v dražbě a ani na práva, která mohou osoby zúčastněné na dražbě uplatnit do zahájení dražebního jednání. Je proto nerozhodné, zda k přechodu vlastnického práva k vydražené věci a k možnosti ujmout se její držby v daném případě podle zákona došlo v jiný okamžik, než jak bylo uvedeno v dražební vyhlášce. Mezi takovýmto porušením zákona a udělením příklepu vydražiteli neexistuje příčinná souvislost.“*
31. Argumentaci žalovaného městský soud přisvědčuje.
32. Podle § 223 odst. 1, odst. 3 a odst. 4 daňového řádu
Proti rozhodnutí o udělení příklepu se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení.
O odvolání rozhodne odvolací orgán tak, že rozhodnutí o udělení příklepu potvrdí nebo změní tak, že se příklep neuděluje.
O změně se rozhodne, pokud v řízení došlo k takovým vadám, že se odvolatel nemohl zúčastnit dražby nebo byl příklep udělen v důsledku porušení zákona při nařízení nebo provedení dražby.
33. Z citovaného zákonného ustanovení se podává, že možnost žalovaného příklep neudělit je striktně omezena na případy, kdy je zjištěno, že
 - odvolatel se nemohl dražby zúčastnit
 - příklep byl udělen v důsledku porušení zákona při nařízení nebo provedení dražby.
34. Prvá zákonem předvídaná situace zde nenastala. Žalobkyni nebylo bráněno účastnit se dražby, sama ani ničeho takového netvrdí a z obsahu seznamu osob zúčastněných na dražbě dne 21. 5. 2014 je zřejmé, že žalobkyně se dražby účastnila osobně.
35. K situacím, kdy příklep byl udělen v důsledku porušení zákona při nařízení nebo provedení dražby, řadí civilní judikatura, vztahující se k obdobnému ustanovení § 336k odst. 3 o. s. ř., kupř. tyto případy:
 - dražební vyhláška byla vydána před právní mocí rozhodnutí o výsledné ceně,
 - dražební vyhláška neobsahovala všechny výroky předepsané zákonem,
 - některý z výroků byl v dražební vyhlášce uveden v rozporu se zákonem, případně s faktickým či právním stavem,
 - exekuční orgán neumožnil dražit všem oprávněným dražitelům,
 - dražiteli, jehož předkupní právo bylo prokázáno a který učinil stejné nejvyšší podání jako vydražitel, nebyl udělen příklep,
 - licitátor nebo daňový exekutor neumožnil osobám zúčastněným na dražbě vznést výhrady (§ 199 odst. 3 a 4),

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- daňový exekutor nepřerušil konání dražby, ač tak učinit měl, např. proto, že pro její konání nebyly splněny podmínky [§ 198 odst. 2 písm. e)],

- provedení dražby a udělení příklepu, přestože exekuce byla dle zákona č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, přerušena,

- udělení příklepu k nemovitosti, přestože vymáhaná pohledávka a její příslušenství včetně nákladů již byly vymoženy. (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. května 2007, sp. zn. 20 Cdo 2006/2006, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. února 2006, sp. zn. 20 Cdo 668/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. listopadu 2009, sp. zn. 20 Cdo 4883/2007, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. dubna 2006, sp. zn. 20 Cdo 2345/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. listopadu 2009, sp. zn. 20 Cdo 4790/2007, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. listopadu 2010, sp. zn. 20 Cdo 5060/2008, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. června 2014, sp. zn. 21 Cdo 1465/2014)

36. Mezi porušením zákona při nařízení nebo provedení dražby a udělením příklepu musí existovat příčinná souvislost; pokud by porušení zákona nemělo na udělení příklepu vliv, nemělo by nejmenšího smyslu rozhodnutí o udělení příklepu měnit. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 11. 2009, sp. zn. 20 Cdo 4790/2007, nebo ze dne 25. 4. 2006, sp. zn. 20 Cdo 2345/2005).
37. Předpoklady pro převzetí vydražené nemovitosti a nabytí vlastnického práva k nim bylo v dražební vyhlášce uvedeno v rozporu se zákonem, neboť možnost využít institut předražku účinná právní úprava neumožňovala. Žalobkyně podáním ze dne 28. 5. 2014 předražek nabídla, aniž by mohla očekávat, že dojde k doručení usnesení o předražku. Příčinnou souvislost mezi porušením zákona (zde vadným stanovením předpokladu pro převzetí nemovitosti a nabytí vlastnického práva k ní) a udělením příklepu je nutno spatřovat v případech, kdy porušení zákona vedlo k tomu, že účastník neuplatnil do zahájení dražebního jednání svá práva. Jinak řečeno za situace, kdy by k příklepu nedošlo, pokud by se správce daně porušení v dané věci vyvaroval.
38. V projednávané věci není mezi vadným stanovením předpokladu pro převzetí nemovitosti a nabytí vlastnického práva k ní a udělením příklepu příčinná souvislost. V rámci vedené exekuce a zejména dražby nemovitosti žalobkyně mohla plně uplatnit svá práva spoluvlastníka nemovitosti. Jak vyplývá z dražební vyhlášky, pod bodem 8 byl každý, komu svědčilo předkupní právo k draženému podílu na nemovitosti, poučen o způsobu, jak je uplatnit.
39. Obsahem správního spisu je podání žalobkyně ze dne 21. 5. 2014, kterým své předkupní právo k nemovitosti uplatnila a na ně navazující rozhodnutí správce daně o prokázání předkupního práva k předmětu dražby ze dne 21. 5. 2014, č. j. 3553347/14/2010-25201-109657. Jak již soud shora konstatoval, žalobkyně se dražby účastnila.
40. Usnesením ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3939006/14/2010-25201-109657, správce daně rozhodl o udělení příklepu v dražbě nemovité věci vydražiteli P. D. za nejvyšší učiněné dražební podání 720 000,-Kč.
41. Z uvedeného je zřejmé, že práva žalobkyně jako spoluvlastnice draženého nemovitosti byla plně šetřena. Žalobkyně ve smyslu § 338 odst. 3 věta druhá o.s.ř. ve znění účinném do 31. 12. 2012, podle kterého, *zúčastní-li se spoluvlastník povinného dražby a učiní-li s jinými dražiteli stejné nejvyšší podání, udělí se mu příklep*, mohla učinit podání ve výši jako vydražitel a za té situace by byl příklep udělen jí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

42. Příklep byl udělen zúčastněné osobě – P. D. právě jen z toho důvodu, že učinil nejvyšší dražební podání, které žalobkyně neučinila, nikoli proto, že v dražební vyhlášce byli dražitelé chybně poučeni o možnosti využít institut předražku. Z tohoto důvodu není žalobkyní vznesená žalobní námitka nesprávného úředního postupu a nezákonnosti napadeného rozhodnutí důvodná.
43. V napadeném rozhodnutí se žalovaný vypořádal jak s otázkou zahájení daňové exekuce a aplikace konkrétního znění občanského soudního řádu, tak i nesprávnosti dražební vyhlášky; naříkané rozhodnutí netrpí nepřezkoumatelností, jak žalobkyně namítala.
44. Pokud jde o další odvolací námitky, žalovaný se řádně vypořádal i s nimi.
45. Jak se podává z odvolání, které žalobkyně podala proti rozhodnutí o udělení příklepu dne 30. 6. 2014, žalobkyně namítala podjatost licitátora, nedostatečné poučení o právech spoluvlastníka uvedených v § 47 odst. 11, odst. 12 zákona č. 26/2000 Sb., neurčitost výroku, v němž nemovitost k níž byl příklep udělen není dostatečně určitě identifikována, vydání dražební vyhlášky před tím, než usnesení o ceně dražené nemovitosti nabylo právní moci a nedostatek náležitostí dražební vyhlášky podle § 102 odst. 1 písm. a), b), g), h) a podle § 195 odst. 2 a 3 daňového řádu.
46. Odvolání doplnila podáním ze dne 22. 7. 2014, kde vyjádřila nesouhlas s postupem, jakým jí správce daně vrátil částku 1 000 000,-Kč, kterou složila jako předražek a dále namítla, že jí správce daně špatně poučil o uplatnění institutu předražku a nedostatečně a zmatečně ji poučil o uplatnění předkupního práva v dražbě.
47. Výrokem napadeného rozhodnutí žalovaný zhojil neurčitost výroku usnesení o příklepu, pokud jde o specifikaci draženého spoluvlastnického podílu na nemovitosti.
48. K námitce podjatosti licitátora konstatoval, že o ní bylo zamítavě rozhodnuto správcem daně dne 14. 7. 2014, pod č. j. 4554821/14/2010-25200-106002.
49. Pokud jde o namítanou absenci poučení žalobkyně podle § 47 odst. 11, odst. 12 zákona č. 26/2000 Sb., vysvětlil, že zákon 26/2000 Sb., o veřejných dražbách se na projednávanou věc neuplatní, v případě daňové exekuce se postupuje podle daňového řádu a občanského soudního řádu.
50. Námitku žalobkyně o předčasném vydání dražební vyhlášky odmítl s tím, že dražební jednání bylo nařízeno vyhláškou č. j. 953172/14/201025201-109657 ze dne 18. 2. 2014 na den 21. 5. 2014. Vydání dražební vyhlášky předcházelo stanovení výsledné ceny spoluvlastnického podílu rozhodnutím č. j. 5711667/13/2010-25201-109657 ze dne 19. 11. 2013. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci daňového dlužníka dne 22. 11. 2013, žalobkyni dne 19. 11. 2013, přihlášenému věřiteli a soudnímu exekutorovi. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 12. 2013.
51. Co se týče náležitostí dražební vyhlášky, žalovaný uvedl, že obsahuje náležitosti podle § 102 odst. 1 písm. a), b), g) a h) daňového řádu a po obsahové stránce je v souladu s § 195 odst. 2 a 3 daňového řádu. Kromě dalších náležitostí dražební vyhláška obsahovala upozornění k předkupnímu právu.
52. K doplnění odvolání žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí o udělení příklepu nelze řešit otázku, zda mělo či nemělo být vydáno rozhodnutí o předražku ani, zda byla osoba licitátora podjata či nikoli, a ani zda je návrh správce daně na nařízení přezkumného řízení důvodný a přezkoumatelný.

V souvislosti s posouzení zákonnosti příklepu se však žalovaný k namítaným vadám podrobně vyjádřil.

53. Městský soud v Praze konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné a žalovaný se vypořádal se všemi námitkami, která žalobkyně vznesla v odvolacím řízení.

IV. Závěr a náklady řízení.

54. Městský soud v Praze neshledal důvodnou žádnou z uplatněných žalobních námitek a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
55. O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti a soud proto nepřiznal právo na jejich náhradu žádnému z účastníků.
56. O nákladech řízení osoby zúčastněné bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s.ř.s. městský soud zúčastněné osobě neuložil žádnou povinnost a pro není na místě přiznat jí náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. srpna 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.